

а) Да е родомъ Българинъ, ако енорія-та е чисто Българска ; а да знае точно Българскыя-тъ и гръцкыя-тъ языъ, ако енорія-та е смѣсена отъ Българи и Грьци ;

б) Да има иѣкое ученіе, и точно, нека и первоначално, знаніе на Православиѣ-тѣ Христіанскѣ вѣрѣ и на церковны-ты и обряды ;

в) Да ся отличава съ правы мысли за Православиѣ-тѣ вѣрѣ ;

ж) Да има умъ и разумъ, и поведеніе непорочно ;

з) Да ся почита за добъръ и поченъ человѣкъ и между христіаны и между не христіаны ;

и) Да носи писменно доказателство отъ духовникъ-ти, че, като ся исповѣдалъ, нема, по священни-ты правила, никакво препятствіе да ся рѣкоположи за священникъ.

92. Епископъ-ть или Митрополитъ-ть, като прѣемне прошеніе-то и изложеніе-то на избираніе-то, призовава той-часъ священныя-тъ и мірскыя-тъ съвѣты, и, като ся прочете, при присъствіе-то на всички-ты, речено-то прошепіе, ако избраний ся намѣри че има потрѣбни-ты качества, и че избраніе-то му станжало редовно, става изложение за това, и основающи ся на него изложеніе Епископъ-ть или Митрополитъ-ть извѣршва, споредъ церковны-ты правила, рѣкоположеніе-то и постановленіе-то на избрания-ть въ реченіе-тѣ еноріѣ ; ако ли не, отговаря на епархіѣ-тѣ да направи ново избраніе.

93. Ако бы, преди рѣкоположеніе-то му, да ся представи прошеніе подписано най малко отъ петмина христіаны, жители енорийски, и съдѣржающе точни причины, които, ако бы да ся истинни, възбрачнявать, споредъ церковни правила, рѣкоположеніе-то му, въ такъвъ случай, рѣкоположеніе-то ся отлага, а ся привыкватъ скоро укорителити, и, ако потрѣба, укоряемый-ть, за да докажатъ они, предѣ священныя-тъ и мірскыя-тъ совѣты събрани подъ предсѣдателство-то на Епископъ-ть или Митрополитъ-ть, основность-тѣ на укореніе-то си. И ако ѹж докажатъ, Епископъ-ть или Митрополитъ-ть издава заповѣдь да стаце ново избраніе на друго лице ; ако ли не, извѣршва рѣко-